

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Šárky Hučíkové *Deliberativní demokracie a její kritika*

Formální stránka práce

Předložená práce má 44 stran. Text práce je rozdělen na čtyři kapitoly (včetně úvodu a závěru). Dělení práce na kapitoly a podkapitoly je srozumitelné a odpovídá argumentační struktuře samotné práce. Autorka správně cituje a uvádí bibliografické odkazy. Z hlediska jazykové stránky práce autorka osvědčila schopnost srozumitelně formulovat své myšlenky a teze, i když ji občas unikne nějaký překlep (a to i v názvu kapitoly (2. 1.), což zamrzí).

Obsahová stránka práce

Práce má poněkud zavádějící název *Deliberativní demokracie a její kritika*. Práce totiž ve skutečnosti probírá jednu velmi specifickou debatu probíhající v rámci deliberativní demokracie, mezi první a druhou generací deliberativních teoretiků zastupovanými Rawlsem a Habermasem na jedné straně a Iris Marion Young na straně druhé. Co se samotné argumentace a zpracování této diskuse týče, nemám k textu kolegyně Hučíkové žádných zásadních námitek. Autorka nejdříve nastiňuje principy deliberativní demokracie v pojetí tzv. první generace a poté ukazuje, jak Young poukazuje na problematické aspekty tohoto přístupu a jak vypracovává své vlastní pojetí komunikativní či diferenční demokracie.

Je nutné zopakovat, že autorka tento výsek diskuse v rámci deliberativní demokracie zvládla velmi dobře uchopit a reprodukovat. Moje hlavní výtka, kterou je však potřeba chápat spíše jako podnět k zamyšlení, se týká toho, že práce trpí jakousi formou deliberativní myopie či parochialismu. To se projevuje nejvíce v jisté schematičnosti, s níž autorka přistupuje k jiným proudům demokratické teorie, než je demokracie deliberativní. Jistě, podstatu deliberativní demokracie v důrazu na transformaci politických preferencí lze nejlépe vyložit prostřednictvím střetu s demokracií agregativní, ale to neznamená, že demokratickou teorii můžeme redukovat na tento spor. Toto přehlížení či opomíjení se poté projevuje v jistém zploštění celé diskuse, kdy nakonec principy deliberativní demokracie (ať v podobě diskurzivní či komunikativní demokracie) nejsou vůbec zproblematicovány. To je v práci s názvem *Deliberativní demokracie a její kritika* trochu problém. Je možné, že komplexnější pohled i mimo prostředí velmi specifické interní diskuse v jednom proudu demokratické teorie by autorce umožnil lépe uchopit některá témata jako obecné dobro, role konfliktu v demokracii, způsoby komunikace atd. Zároveň však přiznávám, že tato výtka jde poněkud nad rámec požadavků, které lze klást na bakalářskou práci.

Doporučuji tedy práci jako velmi zdařilou k obhajobě s hodnocením **výborným**.

V Praze 1. 9. 2020

Mgr. Jan Bíba, Ph.D.